

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Gospodje volilci!

Naši kandidati za dopolnilne volitve v mestni zbor Ljubljanski so:

V II. razredu,

ki voli v torek 6. dan aprila:

Josip Benedikt, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;

dr. Henrik Dolenc, sodnijski pristav v Ljubljani;

Fran Povše, hišni posestnik v Ljubljani;

dr. Josip Vošnjak, deželni odbornik v Ljubljani;

Toma Zupan, c. kr. profesor in vodja Alojzijevega v Ljubljani.

V I. razredu,

ki voli v 8. dan aprila:

dr. Alfonz Mosche, odvetnik v Ljubljani;

Ivan Murnik, cesarski svetnik in deželni odbornik v Ljubljani;

Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani;

Fran Ravnikar, deželni knjigovodja v Ljubljani.

Narodni volilni odbor.

Bodoča vojna mej Rusijo in Nemčijo.

(Konec.)

Oporna mesta (stützpunkt) njeni bodo: Königsberg, Thorn in Poznanj. Glavne moči se zbera v Poznanju, kjer se zedinja vseh šest arterij, ki drže z zapadne meje na vzhodno, in od Poznanja pojde glavni operativni pot na Varšavo. Mnogo vojska se ima zbrati tudi okoli Königsberga, da bi od tod prodirala na Kovno in Belostok. Zvezo mej zavezniki pa bode vzdrževala vojska, ki bode zbrana v Vratislavju.

Avstrijske armije bo treba več časa do nastopljenja. Da bi se mobilizovala aktivna armija, treba je 10 dni, da bi se pa zbrala rezerva, parki, vozovi itd. pa je treba še več časa. Na drugi in tretji dan začne se prevažati konjica na granico, da bi prikrivala strateško koncentracijo vojske. Vsa vojska se zbere mej Krakovim in Przemyslem. V Galicijo vodijo štiri železne ceste; po

severnej se bodo prepeljavali avstrijski voji, ogerski pa po železni cesti Karla-Ludovika, ki bode podlaga (basis) vojski; ta baza se opira na dve trdnjavi, Krakov in Przemysl, in je zavarovana na straneh. Polna koncentracija vojske v Galiciji potrebuje jeden mesec.

Težji je mobilizacija ruske armije; velika dalj, ki loči mobilizovane vojske od njih čet, pomanjkanje udobnih komunikacij, prevelika centralizacija mobilizacijskega dela — vse to ovira in zadržuje privedi rusko vojsko v vojno položeno, kakor sodijo Nemci. Samo konjica je že v mirnem času popolnoma pripravljena k boju; da bi se mobilizovala ostala vojska, treba je, baje, do 20 dni, v koliko časa pa se more koncentrovati ruska vojska na meji, o tem se pripravljajo germanski vojni pisatelji mej seboj, pesimisti z optimisti, akoravno vedo, da je na granici vedno 18 peš in 8¹/₂ kavalerijskih divizij nastavljenih; da germanska vojska more trikrat prehiteti rusko.

Vse, kar si torej želi plemenito nemško srce, je na strani Nemcev. Mogočna, splošna stena bajonetov se bo uprla v Rusijo in se potegnila po Poljsi in po jugozapadnem kraju. Kje more najti Rusija moč, ustaviti ta strašni naval!

Ko je vse tako blagoprijetno, zakaj bi ne začeli vojne in zadavili slavjansko hidro?!

Uspeh, blesteči uspeh — glänzender Erfolg — je gotov!

Kaj pa jih vendar plaši?

Posebnost leže vojne. Kje so meje temu bojišču?

Prej je bila Poljska, zdaj je že — „Kriegsschauplatz von der Weichsel bis zum Dneper“, od Visle do Dnepra, ker tudi Avstrija more kaj dobiti, to izmenjuje plan vojne, cilj njen.

Drugič, negosteprijemnost (Ungastfreundlichkeit) ruske dežele, prostrana močvirja na zapadu Rusije, surovi klimat, nerazvita komunikacija, neštevilne prirodne ovire. Vse to bo treba premagovati, popravljati komunikacije, ko jih bodo uničevali odstopajoči Rusi, zavarovati se glede provijanta, obleke, bojnege materijala, a vse to lahko podkoplje moč vojske.

Nazadnje, kak cilj more imeti vojna z Rusijo, načrt je treba vsprejeti, da bi se ta cilj dosegel? A glavna, ta cilj se mora doseči skoro, si-

cer mora zmanjkati vseh sredstev za vojno; treba je torej mahom uničiti sovraga in ne spuščati se v srce Rusije.

Žalibog, to že ni v volji in moči Nemcev.

Rusi bodo n. pr. pobiti na prvi črti; pomaknejo se na drugo in bodo čakali sovražnika tam, in gorje Nemcem, kadar pobita jedenkrat ruska armija preneha biti armija in se premeni v neredno polčiče, ko bo zbita ruska armija s prve črte, počakala v novo podkrepjenju iz vira mogočnega zaklada narodnega duha, sovražnika na drugej, na tretjej črti, in kaj bode tukaj, to je dokazala na — Balkanu. Ko pobijejo zavezniki rusko armijo na nižjem Nemanu, srednjem Visli z Bugom in na vrhnjem Bugu, mej Rovno in Radzivilom, primorani bodo ustaviti se na dolgo. Da bi mogli naprej, treba jim bo poprej sesti na trdno v Poljsi, in ko začno zopet nastopati vdolj železnih cest Varšava-Brest-Smolensk, Kovno-Vilna-Minsk in Lvov-Radzivilov-Kijev, — do takrat se zbere zopet ruska vojska in bode pričakovala sovražnika na pravej ruskej zemlji. Ta nova faza vojne pa se zdi tako nejasna, in zato tako grozna, da napolnuje s strahom celo optimiste iz germanskih strategov. Dati nove bitve in v slučajni uspeha dalje do črte Moskva-Kursk? Cilj druge dobe v tej vojni je preveč splošen; ne izpolnjuje osnovnega cilja vojne. Kam iti? po kaj iti? Ako pa se ustavijo, kak cilj so dosegli. Rusija bo še zmeraj velika, mogočna, ne pa — uničena; a oni jo hote uničiti. Ne doji do srca Rusije, ne znači uničiti jo.

Začeti li torej sploh vojno z Rusijo? Germanški „korpus oficerov“ čuti, da si nalaga na pleča breme, ki ga mora razdaviti; a vendar hote iti do konca: germanski militarizem, češ, se mora pomeriti z ruskim narodnim duhom! Naj poskusijo Nemci, ali bodo kaj srečnejši od Napoleona, prvega genija v strategiji sedanjega veka.

Cilj Rusije v tej vojni pa bode uničiti germanski militarizem! Takrat se začne čas, ko bo Slavjan, naj živi, kjer hoče, gospodar v svojej hiši, na svojej zemlji! Krutorogov.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 3. aprila.

Po delu celega tedna spravil se je danes na učni budget srečno pod streho. Ne tajimo, da

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Drugo poglavje.

(Dalje.)

Pavlina pretrga ta razgovor. Prinesla je ogromno skledo salate ter sedla, da bi jo rezala. Ivan jej je pomagal peresa devati v skledo, in župnik ja je tužno gledal.

Ta hip se začuje drdranje voza. Ker je župnikov vrt samo nizka ograja ločila od ceste, videli so vsi trije, da je bil navaden najet voz. Vanj sta bila uprežena dva krepka belca in vozil je star kočijaž. Zraven voznika sedel je obit sluga, ki je bil videti sila okoren in pravičen. V vozu sta sedeli dve dami, obe čisto jednako opravljeni z elegantno, a preprosto potno obleko.

Ko se je bil voz ustavil pri vrtnej ograji, obdržal je voznik konja ter se obrnil k abbéu.

„Gospod župnik,“ pravi, „ti dve dami želita z Vami govoriti.“

Potem se obrne k damama ter veli:

„Tukaj je župnik Longuevalski.“

Abbé Konstantin vstane ter odpre mala vrata v ograji. Dami izstopita in njiu pogleda se z začudenjem ustavita na mladem častniku, ki je malo zmešan stal pred njima, s slavnikom v jednej in z veliko skledo za salato v drugej roki. Ženski stopita na vrt in starejša, ki je morala imeti kakih petindvajset let, pravi abbéu Konstantinu s posebnim inozemskim naglasom:

„Primorana sem torej, da se Vam sama predstavim, gospod župnik... Jaz sem gospa Scottova, tista gospa Scottova, ki je kupila grad in drugo. Ako Vas ne motim, prosila bi vas, dovoliti mi pet minut.“

In kazoč na svojo spremljevalko:

„Miss Betina Percival, moja sestra, kar ste bržkone že uganili. Kaj ne, da sva si vrlo podobni? ... Ah, Betina, v vozu sva pozabili vrečici, mislim, da nama jih bode treba.“

„Grem ponje.“

Ko miss Percivalova hoče iti po vrečici, pravi Ivan:

„Prosim, gospodžna, dovolite mi...“

„Obžalujem, da Vam delam ta trud.“ Sluga Vam ji bode dal, na spredujem sedeži ležita.

Ona je govorila z istim poudarkom, kakor njena sestra, njene velike črne oči gledale so ravno tako veselo in jasno in njeni lasje bili so ravno tako — ne rudeči, marveč zlato-plavi, da so se na solnci kar lesketali. Pozdravila je Ivana z lahnm nasmehom in ta je stopil po vrečici, oddavši skledo za salato Pavlini. Mej tem je abbé Konstantin, ki je bil zelo vznurjen in zmešan, novo graščakinja Longuevalsko peljal v župnijo.

Tretje poglavje.

Palača župnija Longuevalska ravno ni bila. Ista soba v pritličji je bila ob jednom salon in obednica in je bila zvezana s kuhinjo z vedno odprtimi vratmi. Ta soba je bila zelo prosto opravljena. V njej je stalo le par starih naslonjačev, šest stolov, miza za pripravljanje in okrogla jedilna miza. Na to je bila Pavlina že položila jedilno opravo za župnika in za Ivana.

Gospa Scottova in miss Percivalova opazovali sta opravo župnikovo z nekako otročjo radovednostjo.

smo z nekako prevaro v srce ostavili danes zbornico. Saj je menda vendar opravičena bila naša nadeja do zadnjega, da bomo tekom tega tedna čuli glas iz ust ministrov, ki nas bode, če ne zadovoljil, vsaj poučil, koliko je tačas in v bodoče srca za naše slovensko šolstvo v sedanjem načelniku naše naučne uprave v ministru dr. pl. Gautschu! Zadostno dolgo smo živeli v blodnjah mučno življenje, po sedmih letih Taaffejevega vladanja smo vsaj toliko zaslužili, da se nam razjasni naša bodoča usoda, kolikor je je zavisne od vlade, da nehamo viseti v provizoriji mej nebesi in peklu. O novem ministru nismo čuli toliko nam protivnega, da bi zaupanja ne imeli v njegove bodoče odredbe. Ali v ustavni državi pa smemo tudi pričakovati, da se nam razodenejo ministri s svojimi programi in budgetna debata je tista prilika, da odgovorni ministri odgovarjajo, ne le za preteklost, nego tudi za bodočnost svojo. Dr. pl. Gautsch, kakor znano, je odgovarjal, izjavljal lepe nazore, čital koristne programe! Ali najpoglavitišega za nas in za druge jednako zatirane se ni dotaknil, ni je izustil besedice o tem, ali in v koliko ga je misel zvrševati nam jezikovno ravnopravnost na šolskem polju. Z jasnimi besedami so se baš v tej specialni debati razgrnile na mizi ministrove naše šolske terjatve, — bilo je tega tako malo da so objektivno opazujoči nas Slovence imenovali najskromniše mej skromnimi. Še danes je poslanec istrski, dr. Vitezić, opozarjal ministra o naučnem položaju Hrvatov in Slovencev v Primorji ter naglašal je, da Slovenci v Trstu nemajo nijedne osnovne svoje šole! Toda gospod pl. Gautsch skakljaj je mej tem po zbornici, kakor vselej, kadar se je te dni bode z leve bode z desne govorilo o učnem jeziku, o gojenju narodnih jezikov v avstrijskem šolstvu. Opazilo se je, da je osoba ministrova bila le tako dolgo mej poslušalci tega ali onega govornika, dokler je razpravljajal predmete, ustroj in sploh stvar šolstva, da pa je brezskrbno izginil, kakor hitro je govornik prestopil na politično polje, narodnih jezikov bojišče. Tedaj je le dal, da je kdo izmed njegovih svetnikov tičal blizu govornika in si zapisal, kar se je mu potrebno videlo, n. pr. sekcijškemu šefu Hermanu, ki je bil zapisnikar poslanca Šukljeja, govorečega o slovenskih naših šolskih terjatah. In res je gospod pl. Gautsch odzivil se k izjavam upravnih vsebine, preziral pa je popolnem narodnopolitične pritožbe na šolskem polju! Ali je mari kaj veliko več kakor fraza, kar je minister dejal, da šola mora biti „avstrijska“, — ali je resno zmatrati izjavo njegovo, da ne bode nobene strani dal pritiskati k njemu? Na teh dveh stebrih pa sloni vsa politična konfesija gospoda pl. Gautscha v tej debati. Uverjeno je javno mnenje, da se je minister navlašč izognil narodnostnemu vprašanju. Da je pozna, o tem ne dvojimo, kakor tudi ne, da si je svest naloge svoje nasproti narodnostnemu boju. Svest si je bil, da baš v tem oziru nepopoln odhaja iz srečne debate tega tedna, da je, če drugemu ne, narodu slovenskemu ostal odgovora dolžan on, minister ustave. Droben „peccavi“ so bile besede, ki jih je gospod pl. Gautsch danes nazadnje izpregovoril na dr. Weitlofovo očitjanje, rekši: „Ouredil sem, da se razprave te zbornice pazljivo čitajo v posameznih referatih ministerstva za nauk in bogočastje, kolikor se tičejo

mojega ressorta, potem pa da, se takoj preiskuje o vseh tožbah in pritožbah, ki so se tukaj oglašale, ako o njih še ni bilo ministerskega sklepanja.“ Vsaj toliko smo torej zvedeli, da se bodo tožbe naše iz te debate zmatrala za sestavni del „uložnega zapisnika.“ da se bodo pretresale in rešile — po današnji obljubi gospoda pl. Gautscha! Po kakšnih postavah, ali se bodo rešile po osnovnih državnih postavah, ali pa po prezirljivej samovolji ministra, kakor je bilo to poprej, tega še ne znamo, tudi sedaj ne, ki je naučnega budžeta razprava končana. Nekoliko tolažbe je v tem, da se narodnim terjatvam drugih slovanskih strank prav tako godi, kakor nam. Tudi njihove stvari se bode preiskavale, ali nobenega razodetja ni bilo, s katero-li tendencijo? To utegnemo zvedeti kmalu, ako se odlašati ne damo. To pa je zopet v moči slovenskih poslancev, katere je narod odposlal, da zanj čujejo in delajo, katerih ni poslal, da bi na svojih mandatih sedeli in čakali, kedaj jih bode minister prišel vprašat, kaj in kako je tam pa tam. Jedenkrat se je to že zgodilo, da je vprašal, zakaj ni nikogar bilo k njemu! Drugič ne bo več vprašal, ker ne verjamemo, da bi g. pl. Gautsch bil „vsevedoč in neskončno dober“. Ako smo sedaj pri tem, da se bodo naše težnje „preiskavale“, bodo naj naši poslanci kot odvetniki in nadzorniki, ne pehani, nego pehajajoči, sploh čujoči poslanci, katere se mora resni smatrati! To pa bode osobito in le tedaj, ako se kažejo složno skupino slovenskih poslancev, katera dela za jeden program, katera je neumorna korak za korakom, katera že jutri stori, kar danes ni mogla, ne pa čez toliko in toliko let. Če drugega ne, vsaj to nam izposlujete nasproti naučnemu ministru, da ne bomo več viseli v dvomih, nego da imamo „clara pacta“! Stvar je v teku, držite se je, ne izpustite je!

V posvetovanji je danes bilo „obratno šolstvo“ še iz včerajšnje debate, potem „ljudsko šolstvo“, „ustanove“ in konečno „uprava učenostnega zalog“. K „ljudskemu šolstvu“ je poslanec dr. Vitezić narisal sliko iz Istre in iz Trsta, kako ima tam 1.68 odstotkov nemškega življa več svojega šolstva, nego li Slovani, katerih je blizu 60 odstotkov vsega prebivalstva, kako je zastoj vsaka borba Slovencev v Trstu za jedno jedino slovensko ljudsko šolo, dokler ne premeni svoje šolske politike Tržaški namestnik. Dr. Vitezićev govor preročil je upore na levici in začetkom bilo je mej levičarji in mej našim poslancem nekoliko dvogovora, v katerem jih je dr. Vitezić točno in uspešno zavračal. Omenjamo naj še, da je naučni minister proti koncu seje odgovarjal dru. Weitlofu, ki je danes dejal, da on nema upanja za zboljšanje šolstva, ker je gospod pl. Gautsch v tem ministerstvu. Minister pa je zopet krepko ugovarjal, da on ne more nič proti temu storiti, če je dr. Weitlof brez upa, misli pa, da brez upa ni vsa zbornica in njo, ne pa dr. Weitlofa, uverja, da bode uprav kot član sedanje vlade neprestano deloval za šolo, torej tudi za cvetoče in sadunosno ljudsko šolstvo v Avstriji. (Dobro! dobro! na desni.)

Prihodnja seja v ponedeljek z nadaljevanjem budgetne debate in sicer o finančnem ministerstvu.

Pisma iz Rusije.

I.

(Dalje.)

Dvorjani so se tudi učili vsi; o učenju in obznanju dvorjanov govori Puškin v svojem „Evgeniju Oneginu“ tako-le; „Mi vsi učiliš po nemogu čemunibudj i kak nibudj, tak vospitanjem, slava Bogu, u nas ne mudrenno blesnutj.“ Učili so se tako, da so torej znali „ex omnibus aliquid, ex toto nihil.“ Prvo uslovje „vospitanega“ dvorjana pa je bilo — govoriti po francoski; mnogi so govorili tudi po angleški; nemški jezik pa ni bil nikdar v modi, zato, ker Rus čustvuje že prirodno omrzenje in vraždo k vsemu nemškemu. Razgovor mej členi pomeščičje družine bil je vselej — francoski; zanimali so se s francosko literaturo in francoskim kulturnim razvitjem sploh vselej bolj, nego se svojim ruskim. Tako je ostala celo dozda v mnogih dvorjanskih domih navada, vikati se, tako da mož ženi ali oče hčeri govori „vi.“ Ruski jezik jim je bil „neblagozvučen“, toporen; govori se on, „kak budto toporom rubiš“ (se sekiro sečeš.) V veljavo je prišel po Lomonosovu; to je bil „arhangelskij mužik“, ki je „po svojej i božjej volji stal razumen i velik.“

Še le Treljakovski, „professor eloquentiae“ moskovskega vseučilišča, je pred sto leti dokazal, da se tudi po ruski dajo pisati stih. Kaka je bila njegova poezija, naj pričajo, n. pr. njegovi verzi: „o leto leto gorjaje, bogato muhami pače!“ — ali oda zimi: „zamerzajut bstri reki, lezut v šubi (kožuh) čeloveki,“ ali: elefanti i leonti i lesnija sraki i orli ostavja monti (gore) učinjajut braki (ženijo se!).

Mej raznimi člani dvorjanske družine pogrešamo ljubav in prisrčna odnošenja. Kakor k svojemu krepostnemu robu, tako je bil pomeščik tudi surov in brezsrčen k sinu ali hčeri, ako mu ni delal po volji. V romanu Turgenjeva „Na kanunč“ barišnja Jelena beži studentom bolgarskim Insarovim. Ko so očetu to povedali, igral je ravno v karte; on posluša ravnodušno, govori „hm“ in igra dalje. V „Mrtvih dušah“ Gogolja pomeščik Pljuškin za svojo hčerjo, ubežavšo s oficirjem, pošilja „svoje otcovskoje prokljatije“. Ko čez nekaj let hči pride k očetu, da bi ga videla in izprosila od njega pomoči, jo on vsprejme, igra z njenimi otroki in ko se hči vrača z otroki k možu, ne da jej nič, vnučkom pa „po pugovici“ (knofih.)

To je v obliki črtah življenje pomeščika in mužika pred 25 leti; iz zgodovine vemo, da nemški fevdalni gospodje neso bili nič boljše, da celo hujši, nego ruski dvorjani. Na čast tega soslovja naj povem, da je bilo mnogo pomeščikov, katerim je bila na srce sreča in blagostanje njih robov. In ako kje vidimo, da mužiki žive dobro, da kaj imajo, da žive pravstveno, mi moremo brez zmote zaključiti, da je bil barin teh možikov dober človek. Mnogi so dajali že poprej svojim mužikom svobodo in jim pustili zemljo „na obrok“, to je, v najem, obrok po navadi ni bil velik. Tako so n. pr. mužiki grafa Šeremetjeva živeli na obroku in zdaj vidimo tam bogata sela. Drugi človekoljubni pomeščiki, graf Kušlev-Berborodko zaslužil si je tudi ljubezen svojih krepstnih; ko je njegova žena rodila prvega sina, odpravila se je deputacija „pozdravitj“ grata; on je prišel na balkon, a mužiki hote videti ženo; žena pride in govornik deputacije želi jej srečo z besedami: „Budj zdorova jak korova, plovovita jak svinja i bogata jak zemlja.“ in tako pozdravilo, grobo po formi, no iskreno po vsebini, obradovano je grafa tako, da jim je dal vsem svobodo.

Iz tega, kar sem omenil v začetku, je vidno, da največji del zverstva in mučenja, ki so ga trpeli nesrečni mužiki od svojih pomeščikov, pada na dušo carice Katarine II. Tej Nemki je bilo treba popularnosti, ker majal se je prestol pod njo in rešila se je, ugoditi dvorjanom, da bi jej ne pokazali pota nazaj na Nemško. Carji, ki so vladali za-njo, ki so imeli srce za ruski narod, a ne za-se, hvalili so in priporočali posnemati pomeščike, ki so dajali svobodo krepostnim. Že Pavel je mnogo skrbel „ob ulučeniji bita krestjan“ (Verbesserung der Lage des Bauernstandes), ravno tako Aleksander Pavlovič I. in njegov brat Nikolaj Pavlovič, kateri je, mej drugim, prepovedal prodajati posamezne člene rabske družine. Govorili so o osvobojenji tudi mnogi pomeščiki, ki so bili obrazovani in dobri, češ, da je sramota, da se v Rusiji zdaj, v 19. veku, gode take reči in da vsa Evropa s preziranjem gleda na Rusijo in sicer po pravici. Bolj ko koga drugega pa je bolelo srce samega imperatora Aleksandra Nikolajeviča II., katerega ruski narod ne imenuje zastoj „Carj-Osvoboditelj“. Osvoboditi rabe, to je bila zadača njegovega življenja in Bog nam je dal slavo in čast, osvoboditi pozneje tudi svoje slavjanske brate. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 5. aprila.

Kakor „Pol.“ javlja, bode državni zbor pred Veliko nočjo zboroval do 16. in če bi do tedaj ne rešil zakona o narodnem opolčenju, pa do 19. aprila. Po Veliki noči snide se državni zbor 5. maja in bode zboroval do 10. junija. Rešil bode zakon o zavarovanji delavcev proti boleznim in nezgodam, več manjših predlog in iniciativnih predlogov.

Tudi Poljaki neso zadovoljni z novim **naučnim ministrom**. „Reforma“ misli, da fraza, da šola ne sme biti niti nemška, niti slovanska, ampak avstrijska, ni zadovoljila nobene stranke. Iz izjave ministra, da se ne bode dal od nobene strani siliti, se pa dá sklepati, da se ne bode oziral na narodne stranke, ki so glavna podpora sedanje vlade. Ta izjava je pa tudi protikonstitucionalna. „Reforma“ priporoča tedaj Slovanom, naj bodo pozorni.

„Vrt, hiša, kako je vse krasno,“ pravi prva. Meni nič, tebi nič, gresta zdaj tudi v kuhinjo. Abbé Konstantin gre za njima, razburjen in preplašen od tega nenadnega napada Američank. Tudi stara Pavlina gledala je tujki nemirna in skrbna. „To sta torej krivoverki, izgubljenki,“ mrmrala je sama pri sebi, in s tresočo roko trebila je dalje svojo salato.

„Čestitam Vam, gospodična,“ nagovori jo zdaj Betina. „Vaša kuhinja je res zelo snažna. No, Suzanka, to je torej župnija, kakeršno si si ti mislila.“

„In tudi župnika sem si mislila takega,“ pristavi gospa Scottova. „Saj Vam vendar smem to povedati, gospod župnik? Ah, ko bi Vi vedeli, kako me veseli, da sem Vas našla ravno takega, kakor ste. Kaj sem ti pravila danes zjutraj na železnici, Betina, in še prej le v vozu?“

„Moja sestra mi je rekla, gospod župnik, da upa tukaj dobiti duhovnika, ki ni premlad in ne prestar, župnika s sivimi lasmi in tihim prijaznim obrazom.“

(Dalje prih.)

Vnanje države.

Ristić se ne pride v Srbiji na krmilo. Pokazale so se v notranj in vnanji politiki take zavire, da ni hotel prevzeti vlade. Polkovnik Miljković ni hotel drugače prevzeti vojnega ministerstva, kakor da mu Ristić prepusti popolno svobodo v personalnih zadevah in da se za vojni budget dovoli najmanj 14 milijonov goldinarjev. Kralj je priredil Miljkovića zahtevam, a Ristić jih ni hotel vsprejeti. Sedaj je kralj zopet poklical Garašanina. Da Ristić ni hotel prevzeti vlade, je tem bolj obžalovati, ker je nameraval hitro sprijazniti se z Bolgarijo.

Položaj bolgarskega kneza Aleksandra je vedno slabši. Ako se ne bode hotel udati željam velevladi, bode Rusija nekda predlagala popolni status quo ante, to je, da se Bolgarija in Vzhodna Rumelija popolnoma razdelita. Ko bi se pa knez še dalje ustavljal, bodo pa ruske čete posele Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo. Dva voja sta nekda za to že pripravljena. Rusi bodo odstavili kneza in vzeli upravo v svoje roke. Ruski diplomati mislijo, da je Rusija ravno tako opravičena posesti Bolgarijo in Vzhodno Rumelijo, kakor je bila Avstrija Bosno in Hercegovino. Ko bi se pa knez udal željam velevladi, bode ga pa odstavil bolgarski narod in izbral si drugega vladarja, ki bode Rusom bolj po volji. V Bolgariji in Vzhodni Rumeliji se popularnost knezova dan za dnevom manjša. Pred nekaterimi dnevi bil je nekda knez v Sofijo sklical več bolgarskih veljakov, da se z njimi posvetuje, kaj storiti. Pri tem shodu prišlo je pa do takega nasprotja, da je knez s protestom ostavil dvorano. — Na depešo velicega vezirja odgovoril je knez tako le: „Ker moje želje in prizadevanja merijo na to, da bolgarskemu narodu zagotovim vspehe, ki so primerljivi doprinesešim žrtvam, in da se ohrani sultanova vrhovna oblast, tedaj ne morem privoliti takih uredb, pri katerih bi se ne oziralo na želje naroda, ker bi bile deželi škodljive. Držim se turško-bolgarskega sporazumljenja iz 1. dne februarja in nečem turško-evropskega sporazumljenja, ako se ne bode oziralo na moje zahtevanje zastran imenovanja. S tem izpolnujem sveto dolžnost proti narodu in mislim, da tudi branim interese suzerenitete. Večkrat sem že pokazal svojo udanost proti vrhovnemu vladarju in nadejam se, da bode sultan tudi v svojem interesu se oziral na odklonitev.“

Vlasti hočejo pokazati vso energijo proti Grški. Ruske vojne ladije se so zopet vrnile v Sudiški zaliv in se pridružile ladijam drugih vlastij. Velevladi hočejo vsekako Grkom zabraniti vojevanje po morji. Turčiji pa ne bodo branile napasti Grške, ako poslednja ne demobilizuje. Nasproti Grški so, kakor se kaže, vse velevladi jedine.

Po poslednjih poročilih iz Belgije je po celej deželi mir. Včeraj bilo je zopet več anarhističnih meetingov, kak je bil njih izid, še ni znano. Oblastva so bila storila obširne navedbe, da se obrani red. Kakih 15.000 delavcev se še ni povrnilo k delu.

Francoski ministerski predsednik Freycinet objavil je v ministerskem sovetu, da se razmere v orijentu neso nič zboljšale. Pogajanja s Kitajcem zastran sklepa trgovske pogodbe bodo kmalu končana. Položaj v Decazevillu je vedno nemirnejši, zahtevali so se tja zopet odposlali vojniki. Tolpo belgijskih rogoviležev, ki so prestopili francosko mejo, so francoska oblastva zavrnila. Dva so deli v zapor.

Včeraj so bile na španskem volitve v cortes. Izid seveda še ni znan. Skoro gotovo je pa, da je vlada dobila veliko večino. Vladni listi so sklepali, da bode voljenih 325 vladnih pristavev, 45 liberalnih konservativcev, 12 prijateljev Romera Robleda (častihlepneži nedoločne politične barve), 10 monarhističnih demokratov, 20 republikancev, 1 karlist, 6 kubanskih avtonomistov.

Dopisi.

Iz Gorice 2. aprila. (Sad liberalne politike.) Večkrat je bilo že na tem mestu povedano, kako divja takozvana italijanska židovsko-liberalna stranka, katera se je pred par leti tukaj osnovala, zoper vse, kar ne spada v nje program. Psovala je Slovence že na vse načine, sejala sovraštvo zoper konservativce njene krvi, metala Nemcem polena pod noge, žalila došle goste in tujce, sploh počela in izpeljala je že vse, kar bi lahko pouzročilo prepir, kar razjeda socialno življenje in škoduje mestu. A da sad njene politike tako hitro dozori, tega se menda stranka ni nadejala. Pred kratkim pčnila se je še od jeze, da je v mestnem gledališču igrala nemška družba ter Boga hvalila, ko je zadnja pete odnesla, češ, sedaj pride italijanska kompanija in čast mesta bode rešena. Italijanska družba je sicer res prišla, a čujte, kaj se pripeti? Gledališče je prvi teden prazno, včasih naštel si v njem jedva 30 osob, drugi teden ide isto tako in sedaj je družba zapustila mesto „bei Nacht und Nebel,“ pustila je na cedilu liberalno stranko ter jo s tem prav lepo blamirala. Naravno, kdo bode hodil v gledališče, ko nesi varen, da te ne bode po listih razdražena druhal

insultovala? Kdo bode stafaža bahačem, kateri te psujejo in zaničujejo? Vedno imajo ti ljudje v ustih besede: „mi smo pravi meščani, nas je ogromna večina v mestu, mi imamo intilegenco in kapital na naši strani.“ — A vse to je le na jeziku in na papirju, v resnici imajo ti ljudje za seboj par kričavcev, kateri nimajo ničesar izgubiti.

S Pivke 4. aprila. [Izv. dop.] Pred nekoliko dnevi čitali smo v cenjenem „Slovenskem Narodu“, da se je v Trnju pri Št. Petru ustanovilo bralno društvo „Mir“. Danes poročam Vam pa kako je bil občni zbor 28. marca. Navzočnih je bilo nad 3/4 udov. Občnega zbora udeležilo se je razen Trnjanov tudi nekaj društvenih udov bližnjih vasij. Posebno so nas iznenadili nekateri gospodje iz Št. Petra. Dasi pol ure od nas, udeležili so se občnega zbora, pri tem pa zastopali tudi druge doma ostale gg. ude.

Zbor pričel se je še le ob 5. uri. Po kratkem a jedrnatem nagovoru našega g. župnika pričela se je volitev stalnega odbora. Volilo se je jednoglasno tako le: predsednikom gosp. župnik Janez Lunder, podpredsednikom g. Franjo Križaj, posestnik parne žage v Št. Petru, blagajnikom Franjo Margon, posestnik iz Trnja, tajnikom Štipko Jelenec učitelj, odbornikom pa Franjo Šušteršič, uradnik južne železnice iz Št. Petra in Anton Smrdel, posestnik iz Trnja. Odbor nam je porok, da bo naše društvo krepko napredovalo. Dosegli smo pa tudi lepo število udov.

Če pogledamo natančneje to številko, najdemo pri njej zastopane skoro vse stanove. Največ se ve je priprostih kmetov iz Trnja in okolice. Pravi kinč pa delajo našemu društvu č. g. duhovni, katerih imamo šest, mej njimi tudi č. g. dekan. Dalje imamo gg. uradnikov južne železnice nič manj kot sedem, mej njimi tudi g. načelnika postaje. Da je učiteljev šest, mi ni treba omenjati, mej temi dva nadučitelja. Pristopili so tudi vsi trgovci iz Št. Petra in drugi.

Kako bo napredovalo imenovano društvo, pokazala bode prihodnost. Bog daj, da ostane vsaj tako kot danes!

Pri občnem zboru sklenilo se je jednoglasno, da se po Veliki noči obhaja slovesna otvoritev društva. Volilo se je v veselilni odsek 9 udov.

Prav se nam zdi, da se slovesno otvori naše krepko društvo. Res smo precej v stran, a potrebujemo pa tudi tukaj na izvirniku Pivke kako naučšenje in razvedrilo.

Konečno še moram omeniti, da sta se gospoda predsednik in podpredsednik našega društva izrazila, da hočeta na to delati, da se pri nas ustanovi tudi podružnica sv. Cirila in Metoda. Slava jima!

Domače stvari.

— (K današnji dopolnilni volitvi) III. razreda v mestni zbor Ljubljanski prišlo je 68 volilcev. Izvoljeni so: dr. Valentin Zarnik s 67, Anton Kleins s 66, Ivan Hribar s 65 glasovi.

— (Pri zabavnem večeru) pisateljskega podpornega društva preteklo soboto čital je g. prof. Levac nekatere pesni znanega Knobla, o katerem še ni dognano, ali je res živel in v Kranji bival, ali je pa njegovo ime popolnem izmišljeno. Prihodnji ob enem zadnji zabavni večer v tej sezoni bode v 17. dan t. m. Predsedoval boč g. E. Lah.

— (Pisateljskega podpornega društva) občni zbor bode v soboto 17. aprila 1886 ob 7. uri zvečer v steklenem salonu čitalnice Ljubljanske s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo tajnikovo, 2. poročilo blagajnikovo, 3. volitev dveh pregledovalcev društvenih računov, 4. volitev predsednika in 6 odbornikov in 5. posamezni nasveti. — Kdor želi kak nasvet staviti, naj ga (po §. 12 društvenih pravil) naznani vsaj 8 dni poprej odboru. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

— (Umrli) je v soboto v Ljubljani g. Sigmund baron Cirheimb, umirovljeni c. kr. dež. vlade oficijal v 85. letu svoje dobe. — V Beljaku pa je umrl v 2. dan t. m. za vodenico tudi v Ljubljani poznati g. Janez Berger, ki je nekda skupaj z g. A. zadel glavni dobiček v veliki loteriji. Bil je, kakor se nam piše iz Beljaka, hud nemško-liberalec, a v družbi jako zabaven in čislal je tudi svojega političnega nasprotnika.

— (Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljal se je igrokaz „Ukrotena trmoglavost“. V nemškem „der Goldbauer“, spisala Charlotte Birsch-Pfeiffer, poslovenil Josip Gecelj. Doslej bila je ta igra znana pod naslovom „Nasledki skrivnostne pri-

sege“. Zakaj se je baš včeraj premenil naslov, nam je zastavica. Kar se predstave same tiče, ugajala je občinstvu jako dobro, priznanja, ploskanja bilo je v izobilju. K dobremu uspehu in laskavi pohvali so posebno pripomogli: Gospica Zvonarjeva, (Veronica), M. Nigrinova, ki je ulogo stare Marijane jako vrlo izvršila, G. Nigrinova, (Afra), izmej gospodov pa Kocelj (Grščak), Danilo (Sokol-Tone), Čutnik (baron Helkron), Šrej in Perdan. Kakor rečeno, igralo se je vrlo, posamični prizori bili so celo izvrstni in v marsikaterem očesu zaigrale so solzice, kakor je pri takem „Rührstück“ že običajno, vender pa smo preverjeni, da bi se ta igrokaz mogel še bolje uprizoriti, saj imajo predstavljaajoče osebe dovolj spretnosti in nadarjenosti, treba torej samo še marljivejšega učenja. — Gledališče bilo je dobro obiskano. Po gledališču bila je prosta zabava v čitalnični restavraciji, pri kateri je „Slavec“ pel par krepkih zborov.

— (Društvo katoliških rokodelskih pomagačev) bode letos postavilo si na društvenem prostoru v Poljskih ulicah novo društveno poslopje. Nova zgradba bode dve nadstropji visoka, nad 23 metrov dolga. V njej bode velika dvorana, društvene sobe in stanovanja. Delo je prevzel stavbeni mojster g. Faleschini.

— (Uboj ali kali?) Preteklo noč bil je v Lattermanovem drevoredu, kjer je prehod čez železnico, užitninsk paznik petkrat z nožem v prsi uboden. Rane so jako nevarne in ranjenca odpeljali so v bolnišnico. Pripoveduje se nam o tem, da sta dva kmetaka fanta žvižgala, oponašajoč užitninske paznike. Vsled tega priletela sta dva paznika na mesto, kjer se je žvižgalo. Nastal je zaradi žvižganja prepir, naposled pa tepež in uboj.

— (Vabilo na naročbo.) Spoznavši, da je Slovincem znanstvene literature neobhodno potreba, odločili smo se stvariti list zgoli za pouk in znanstvo. V ta namen pretvoril se je „Kres“ v poučen in znanstven list. Ker nimamo nobenega znanstveno-strokovnjaškega lista, bode gojil „Kres“ kolikor mogoče vse znanstvene stroke. A pri tem hočemo skrbeti, da bodo spisi večinoma poučnega značaja ter za vsakega omikanca v obče zanimivi in sploh lahko umevni. Komur je za to, da se pri nas znanstvena književnost bolj krepko goji in da dobijo naši klici po lastnih srednjih šolah tudi v tem smislu trdnjšo podlago, ta nas naj gmočno in duševno podpira. Nadejamo se, da je že naše razumništvo toliko narastlo, da si bode mogel vzdrževati vsaj jedini znanstveni list. List izhaja kot četrtletnik v posameznih zvezkih po šest tiskanih pol obsegajočih. Za celo leto velja 3 gl., po knjigarnah vsak zvezek 80 kr. Kdor naroči skupaj 12 izvodov, dobi jednega povrh. Naročnina naj se pošilja tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu. Drugi zvezek izide meseca junija.

V Celovcu 31. marca 1886.

Uredništvo in založništvo „Kresovo“.

— (Graščina Podvin) na Gorenjskem, katero je lani kupil knez Polignac, zvišala se bode letos za tretje nadstropje. Dotična dela prevzel je g. Faleschini.

— (Izneverjenje.) Blagajnik Tržaške mestne davkarije C. Adelman ovadil se je pretekli petek deželni sodnji sam, da je izneveril 35.000 gl. Začela se je preiskava, ki pa še ni končana, torej se še ne ve za gotovo, kolika je izneverjena vsota. Adelman je imel 4000 gl. letne plače.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 5. snopič. V njem se začneja „Kritica povedb resnega, veselega, smešnega zapopadka. H. Majar.“ „Ljudske knjižnice“ posamičen snopič stoji 6 kr., po pošti 8 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Belgrad 5. aprila. Kabinet Garašaninov sestavljen. Ukaz ob imenovanji včeraj zvečer podpisan. Garašahin prevzel predsedstvo in notranje zadeve, Franasović vnanje ministerstvo, Horvatović vojno ministerstvo.

Sofija 5. aprila. Dobro poučeni krogi menijo, da je jedino sredstvo, da se rešijo ovire: ako vlasti, namesto da bi potrdile premenjeni dogovor, zaukažejo, da se mora premenjeni dogovor izvesti.

Sofija 4. aprila. V zadnjem telegramu na velikega vezirja poudarja knez bolgarski turško-bolgarski dogovor. — Grški poslanik dospel semkaj in imel dolg pogovor z ministri.

Umrli so v Ljubljani:

31. marca: Josip Nušak, hišni oskrbnik, 89 let, Križevniške ulice št. 10, za ostarelostjo. — Barbara Šega, delavčeva vdova, 70 let, Poljanska cesta št. 55, za pljučnim emfizemom. — Franca Zitnik, posestnikova hči, 1 mesec, Ilovca št. 9, za drisko. — Marija Kikel, delavka, 18 let, Ilovca št. 36, za jetiko. — Gašper Bezjak, mizar, 69 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Liza Znidaršič, delavka, 20 let, Hradskega vas št. 9, za vročinsko boleznijo. — 1. aprila: Janez Pribožič, c. kr. vojaški kurat, 55 let, Dunajska cesta št. 15, za Brightovo boleznijo na obistih. — Fran Kregar, usnar, 30 let, Hradskega vas št. 31, za jetiko. — Andrej Geiger, jurist, 24 let, Poljanska cesta št. 57, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	683	Špeh povenjen, kgr.	64
Rež,	520	Surovo maslo,	34
Jčemen,	520	Jajce, jedno	2
Oves,	357	Mleko, liter	8
Ajda,	423	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	520	Telečje	58
Koruz,	487	Svinjsko	70
Krompir,	357	Koštrunovo	40
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	18
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	241
Maslo, kgr.	90	Slama,	241
Mast,	76	Drva trda, 4 metr.	750
Špeh frišen,	56	mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
3. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	745.04 mm. 743.24 mm. 743.44 mm.	6.0° C 18.2° C 11.4° C	sl. vzh. z. jz. sl. zah.	jas. jas. jas.	0.00 mm.
4. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	742.12 mm. 740.36 mm. 740.61 mm.	8.6° C 20.0° C 12.0° C	brev. z. jz. sl. jz.	jas. d. jas. d. jas.	0.00 mm.

Srednja temperatura 11.9° in 13.3°, za 3.8° in 5.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 10 kr.
Srebrna renta	85 " 20 "
Zlata renta	113 " 95 "
5% marčna renta	101 " 70 "
Akcije narodne banke	880 " "
Kreditne akcije	284 " 30 "
London	125 " 85 "
Napol.	9 " 99 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 93 "
Nemške marke	61 " 70 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 129 " 25 "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 " "
Ogrska zlata renta 4%	102 " 75 "
" " papirna renta 5%	94 " 85 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 " 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126 " 50 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	124 " 20 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 " 15 "
Kreditne srečke	100 gld. 179 " "
Rudolfove srečke	10 " "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 116 " 80 "
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	206 " 25 "

KAVARNO „EVROPA“

PRI TAVČARJI

otvoril je dné 1. aprila podpisani, kar si usoja p. n. občinstvu s pristavkom naznaniti, da bo skrbel za najfinejšo pijačo in najboljšo postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem priporoča se

Janez Gruden,

(211—3)

kavarnar.

Hiša na prodaj

v škofji Loki na Gorenjskem, s prodajalnico in večimi stanovanji, s kletjo in hlevom, z dvema njivama in jednim travnikom, jako ugodna za kupčijo. — Zadnja cena 3500 gld. Prodaja se prostovoljno zaradi družinskih razmer. Natančneje se izve pri lastniku Fr. Bajt-u, Poljanski nasip h. št. 48 v Ljubljani. (229—1)

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, oirple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja

(646—23)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven ročevža v Ljubljani.

Razpočila se vsak dan po pošti.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Zahvala.

Za mnogobrojno udeležitev spreveda k zadnjemu počitku našega nepozabljivega sina, brata in svaka

IVANA SAJOVICA,

c. kr. poštnega uradnika,

izrekajo posebno čč. gg. poštnim uradnikom za prekrasni venec in drugim gg. c. kr. uradnikom, znancem in prijateljem najiskrenejšo zahvalo

(230)

žaljuči ostali.

Proda se

hiša št. 30 v Udmatu poleg tovarne za sukno v dobrem stavbenem stanu z novo sezidanim magacinom, ledenico in vrtom.

Kdor želi kupiti, naj povpraša pri G. Fischer-ju v Zvezdi št. 13.

Dečko

iz dobre rodbine, 15 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, se želi v kaki prodajalnici mešanega blaga izučiti.

Ponudbe naj se pošljejo gosp. Franu Šerko-tu v Cerknici pri Rakeku. (224—2)

Izurjenega koncipijenta

z legalno prakso išče (219—2)

Dr. Josip Rosina, odvetnik v Rudolfovem.

Učeneec

se takoj vsprejme v neke večje trgovini z mešanim blagom na Dolenjskem. — Pisma na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (215—2)

RESTAVRACIJA in GOSTILNA

se dá na račun z ugodnimi pogoji

pri (210—3)

Mariji Sturm v Poljčah, Gorenjsko.

Tuji:

4. aprila.

Pri slomu: Jelinek z Dunaja. — Nagel iz Budimpešte. — Zitz iz Grada. — Koss z Dunaja. — Zorič, Bayer iz Trsta. — Vugričič z Dunaja. — Mauler iz Gorice. — Prelesnik iz Postojne.

Pri smrti: Horniker, Rosenwasser z Dunaja. — Pfefferer iz Zagreba. — Eogdi z Dunaja. — Hampel iz Kočevja. — Reinhardt, Schmidt, pl. Szamui z Dunaja.

Vseh pet letnikov

„LJUBLJANSKEGA ZVONA“

dobro ohranjenih, v Bonačeve platece lepo vezanih, je na prodaj. Kje? pove upravnistvo „Slov. Naroda“. (226—1)

Št. 5769.

(228—1)

Ustanova.

Pri podpisanem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo za dekliško balo v znesku 100 gld., katero je mestni odbor Ljubljanski povodom srebrne poroke Njiju Veličanstev osnoval 1879. leta.

Pravico do te ustanove ima pošteno, ubogo in v Ljubljansko mestno občino pristojno dekle, ki se je od 24. aprila 1885. leta sem omožilo.

Prošnje podprte s potrebnimi spričevali uložiti je tukaj do konca meseca aprila 1886.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 31. marca 1886.

Župan: Grasselli.

Sadjerejcem

naznanjam, da imam letos zopet v svoji drevnici veliko

lepih sadnih dreves,

požlahtnenih, z lepimi kronami, visokih 6 do 8 čevljev, tako tudi divji kostanj in prodajam po mogoče nizki cen.

V Medvodah, dné 1. aprila 1886.

(225—1)

Josip Jaro, posestnik.

Med v satovji

a Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v škafjah po 6 Ko., Ko. po 60 kr., škafja 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

v Ljubljani, Gledališke ulice.

(84—9)

Zrebanje že 24. tega meseca.

Kincsem SREČKE a 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov

Kincsem-srečke dobivajo se

v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba:

Budimpešta, Waltznergasse 6.

(142—23)

filijalo v Slonovi ulici

v lastni hiši št. 10—12

ter jih prijazno vabim k obilnim naročbam na

oljnate in suhe barve, firneže, lake

in mnogovrstno v to stroko spadajoče blago.

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, firneža, laka.

LJUBLJANA, 3. aprila 1886.

(223—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.